

[Finansministeren.]

1934—35 har forøget sin Statsgæld med ca. 100 Mill. Kr., og antagelig har fremsat lignende Paastande ved sine Vælgermøder, saa skulde det ærede Medlem være lidt forsigtig med at paastaa, at andre Partier har givet uredelige politiske Oplysninger. Thi det er jo ham, der har været ude paa gyngende Grund og givet Vælgerne urigtige og vildledende Oplysninger. Vi har ikke undladt at omtale den løse Gæld til Nationalbanken, til Postgiroen, og heller ikke skjult Skatkammerbeviserne, i alt til et Beløb af ca. 70 Mill. Kr. eller omtrent det samme Beløb som ved Aarets Begyndelse. Det ærede Medlems Paastand om en Gældsforøgelse i 1934—35 paa ca. 100 Mill. Kr. er fri Fantasi og ganske i Strid med Sandheden.

Jeg har nok set, at et tidligere æret Medlem af dette høje Ting, Hr. Amtsforvalter C. O. Pedersen i Roskilde, under Valgkampen søgte at ile Venstres øvrige Valgkandidater til Hjælp ved at drage Mellemlægningskontoen med ind i Debatten for derved at opretholde den Paastand, at Socialdemokratiet førte Landet ud i en bundløs Gæld, og det ærede Medlem Hr. Krag synes nu at have været Amtsforvalterens alt for villige Elev. Jeg gentager, hvad jeg ved tidligere Lejlighed har udtalt, at jeg forstaar ikke Venstres ulyksalige Trang til at fremstille vore Statsfinansiers Stilling i det mest ugunstige Lys. Jeg ser ikke Nyttens af en saadan Paastand, der kun kan virke skadeligt. Mellemlægningskontoen har aldrig tidligere været medregnet ved Opgørelsen af Statsgælden og spiller i Virkeligheden ikke nogen nævneværdig Rolle, men da jeg saa, at Hr. C. O. Pedersen nu mente at kunne redde Skindet for Venstre ved at drage Mellemlægningskontoen med ind i Beregningen, bad jeg Statsgældskontoret om paa dette Grundlag at opgøre Gældsforholdet pr. 1. April 1929 og 1. April 1935, de 6 Aar, for hvilke den socialdemokratiske Regering har aflagt Regnskab.

Efter denne Opstilling stiller Forholdet sig saaledes: Den 1. April 1929 var den faste Statsgæld 1 323,6 Mill. Kr., Mellemlægningskontoen minus Indtægtsrestancer 31,4 Mill. Kr., i alt 1 355 Mill. Kr. Den 1. April 1935 var den faste Statsgæld 1 251 Mill. Kr., Minus i Kassebeholdningen, altsaa Gælden til Nationalbanken og Gælden for de udstedte Skatkammerbeviser, 61 Mill. Kr., Mellemlægningskontoen og Vejfonden minus Indtægtsrestancer 67 Mill. Kr., i alt altsaa 1 379

Mill. Kr. Det samlede Beløb, naar Bunden skræbes paa denne Maade, bliver altsaa en Forøgelse af Gælden paa 24 Mill. Kr. i Løbet af 6 Aar. Jeg beder nu det ærede Medlem Hr. Krag foretage en Opgørelse over Venstres Gældsstiftelse i de seks Aar efter 1. April 1920, i hvilke Venstre var ved Magten, og meddele Tinget Resultatet af denne Opgørelse.

Det ærede Medlem Hr. Krag var ogsaa misfornøjet, fordi jeg ikke havde afløst den løse Gæld med faste Laan, og forstod Stillingen saaledes, at jeg vil køre videre paa Kredit. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om hans Udtalelse om at køre videre paa Kredit ikke bliver den samme, enten Kreditten skyldes et fast Laan eller løs Gæld. Jeg ser ikke Forskellen.

I øvrigt forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem iver for et fast Laan. Thi saa længe vi har kunnet laane i Nationalbanken til en Rente af $2\frac{1}{2}$ pCt. og har kunnet afhænde Skatkammerbeviser paa lignende Vilkaar, har vi i Virkeligheden sparet store Rentebeløb. Nu er Renten steget, og byder der sig en gunstig Lejlighed, vil jeg selvfølgelig søge at optage et fast Laan.

I Modsætning til Venstres Misfornøjelse noterede jeg med Tilfredshed det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens anerkendende Udtalelser om det Resultat, som Statsregnskabet udviser, og som han var meget tilfreds med. Derimod fremsatte det ærede Medlem nogle kritiske Bemærkninger om selve Regnskabsopstillingen. Jeg skal derfor gøre opmærksom paa, at de Regler, der følges paa dette Omraade, paa alle væsentlige Punkter er i Overensstemmelse med det Forslag, som Statsregnskabskommissionen i Skrivelse af 30. Maj 1924 fremsatte over for Finansministeriet. Denne Kommissions alsidige Sættelse og Enigheden inden for Kommissionen afgiver formentlig Garanti for Ordningens Forsvarlighed. Nu kan der ogsaa anføres, at det fra alle Sider er godkendt, at de nye Budgetregler betød et væsentligt Fremskridt i Forhold til de tidligere fulgte Regler. Hovedformaalet med enhver Regnskabsopstilling maa være at give et rigtigt Billede af Statens Økonomi og skabe sunde Finanser, det vil sige paa længere Sigt at tilstræbe en Konsolidering af Statens Økonomi. Dette kan selvsagt ske paa mange Maader, og der vil med hvilket som helst System kunne rejses Debat om Enkeltheder. Folk, der interesserer sig for Bøgholderiteknik, vil altid kunne pege paa en efter deres Mening bedre Opstilling, og jeg skal ingenlunde bestride, at der